

som vil ligge i Forholdene, til udover deres Gyne at yde til Embedsmænd, der allerede ere betalte for de almindelige Embedsforretninger, og paa den anden Side vil værne om den personlige Frihed derved, at det vil borttage en Fristelse for Embedsmændene til at gjøre Forskjel mellem dem, som kunne betale, og dem, som ikke kunne betale. Fastholdes de to Ting, tror jeg, at Talen om den personlige Frihed falder bort, saameget mere som man ikke forbyder Noget ellers at give sin Tølelse for Præsten tilkjende ved Gaver efter Forslagets andet Stykke. Jeg har nu ogsaa hørt sig af ærede Medlemmer, navnlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Højsbro), at vi have villet stille Folk i en Umyndighedstilstand, villet være Folkets Formyndere ved at forbyde dem Dette eller Hint. Hvad har det ærede Medlem selv været med til, da han stemte for den Bestemmelse i den almindelige Straffelov, som forbyder andre Embedsmænd at modtage Gaver eller at hyde dem Gaver? Har det ærede Medlem da ikke ogsaa været Formynder for Befolkningen og været med til at sætte den i Umyndighedstilstand? Det kan ikke hjælpe, at vi gjøre disse Forhold saa forskellige, i Virkeligheden vil det være det Samme. Hvad gjøre vi til enhver Tid ved de Love, som vi vedtage? Ere vi ikke baade paa det ene og paa det andet Punkt Formyndere for Befolkningen, søge vi ikke at ordne og skjelne imellem Autoriteterne og Befolkningen paa forskjellig Maade? Fordi man søger at ordne saadanne Forhold paa den Maade, som man efter de foreliggende Forhold finder praktisk og rigtigst, derfor kan man ikke komme med de almindelige Theorier om, at vi stille os op mod den personlige Frihed eller opkaste os paa en urigtig Maade til Formyndere for Folket, og allermindst kunne de Herrer gjøre det, som for saa Klar siden netop have været i den samme Stilling, og som ifjor lode den samme Lovbestemmelse passere, uden, saavidt mig bekjendt, at gjøre noget Forsøg paa at forandre den. Jeg vil indrømme, at Leiligheden nu maasse kan være gunstigere for at Bestræbelser i denne Retning kunne lykkes, end den var ifjor. Det siges, at man ikke skal vedtage

saadanne Bestemmelser uden at træffe betryggende Regler for, hvorledes de kunne overholdes, og at dette er uhenftigtsmæssigt og modsigende, men jeg spørger da, hvilke betryggende Bestemmelser har man vedtaget for at faa overholdt de Lovbestemmelser, der angaa andre Embedsmænd? Har man ikke vedtaget Lovbestemmelser, uden at man har sat nogen særegen Autoritet til at undersøge. f. Ex. det Forhold, om en Mand giver en Dommer en Gave kort efter, at han har affagt en Dom, der har været fordelagtig for ham? Hade vi nogen Autoritet til at undersøge dette Forhold, og skulde det være nødvendigere at have en særegen Autoritet til at undersøge, hvorvidt Præsterne iagttage visse Lovbestemmelser, end til at undersøge, om Dommere eller andre Embedsmænd gjøre det? Jeg synes suarere det Modsatte. Det forekommer mig, at har man ikke fundet det fornødent at ansætte en særegen Autoritet til at vaage over de Lovbestemmelser, der angaa Forbudet imod at give andre Embedsmænd Gaver, saa maa man meget mindre finde Saadant fornødent med Hensyn til Præsterne, thi for deres Vedkommende kan man i Almindelighed være overbevist om, at naar først Loven har rene og klare Bestemmelser, ville disse ikke blive overtraadte af dem. Jeg tror, at min Betragtning er ialtsald ligesaa anerkjendende for Præsternes Vedkommende som den modsatte Betragtning. Naar man navnlig har nævnt Bestemmelsen om Sigtaler, skal jeg først gjøre opmærksom paa, at i den Henseende forandrer Forslaget ikke det Mindste i, hvad der uantastet stod ifjor, nemlig et Forbud imod at modtage Gaver for at holde Sigtaler. Vel er Præsten ikke forpligtet til at holde Sigtaler, og jeg veed Folk, som endog ville have udstedt et Forbud imod hans Ret til at holde Sigtaler, hvilket jo forresten ogsaa vilde være et Indgreb i den personlige Frihed, men jeg tror netop, at dette er et Forhold, hvor det er allermest uheldigt, at det tillades at yde og modtage Gaver. Dette er en af de præstelige Embedsforretninger, hvor der har været størst Misbrug med Hensyn til den Slags Sportulering, og hvor der har været fremkaldt den største Mistanke og Ubillighed i Bedømmelsen, saa jeg tror rigtignok, at det kunde